

Nr. 12.

2.
júni.

Auglýsing

um

viðaukasamning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Holland hafa gjört sín á milli, um að samningur 18. janúar 1894 um framsal sakamanna skuli einnig ná til hinna dönsku og hollenzku nýlenda.

Hinn 2. júlí 1895 hefur hin konunglega danska stjórn og hin konunglega hollenzka stjórn gjört eptirfylgjandi viðaukasamning sín á milli um, að samningur 18. janúar 1894 um framsal sakamanna, er birtur er hjer að framan í útleggingu, skuli einnig ná til hinna dönsku og hollenzku nýlenda.

Útlegg ing.

Hans hátign Danmerkur konungur og hennar hátign Hollands drottning, og fyrir hennar hönd hennar hátign drottningin á Hollandi, er ríkisstjórn hefur á hendi þar, hafa álitid heppilegt að gjörður yrði viðaukasamningur, er ljeti samning þann um framsal sakamanna, er gjörður var í Kaupmannahöfn 18. janúar 1894, einnig ná til hinna dönsku og hollenzku nýlenda, og hafa þau í því skyni falið umboð sín þeim, er nú skal greina:

Hans hátign Danmerkur konungur: baróni Kjeld Thor Tage Otto Reedtz-Thott, utanríkisráðherra hans hátignar, kommandör dannebrogssorðunnar og dannebrogsmanni, og hennar hátign Hollands drottning: jonkheer Rudolph August Alexander Eduard van Pestel, dr. juris, riddara hinnar hollenzku ljónsorðu, stórkrossi dannebrogssorðunnar o. fl., sjerstaklegum sendiherra hennar hátignar og ráðherra með fullu valdi hjá hans hátign Danmerkur konungi, og hafa þeir eptir að hafa gjört hvor öðrum grein fyrir umboðum sínum, er reyndust í góðu og gildu formi, komið sjer saman um það, er hjer fer á eptir:

1. gr.

Ákvæði samnings 18. janúar 1894 skulu einnig ná til nýlenda hinna tignu samnings-aðila og landeigna þeirra utanríkis, en með því ákvæði þessi eru sniðin eptir löggjöf meginríkjanna, skulu þau þó því að eins gilda í nýlendum þeirra eða landeignum utanríkis, að þau sjeu í samræmi við lög þau, er þar gilda.

Ef glæpamaður flýr til nýlenda í Vesturindfú, geta landsstjórnarnir á hinum vestur-indversku eyjum Dana og í Surinam og í Curaçao hver um sig komið með framsals-kröfuna

Nr. 12. Auglýsing 2. júní um viðaukasamning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Holland hafa gjört sín á milli, um að samningur 18. janúar 1894 um framsal sakamanna skuli einnig ná til hinna dönsku og hollenzku nýlenda.

Bekendtgørelse

om

Nr. 12.

2den
Juni.

en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene affluttet
Tillægskonvention angaaende Udvidelse til de danske og de nederlandske
Kolonier af den under 18de Januar 1894 affluttede Konvention om
Udlevering af Forbrydere.

Under 2den Juli f. M. er der mellem den kongelige danske og den kongelige nederlandske Regering blevet affluttet følgende Tillægskonvention angaaende Udvidelse til de danske og de nederlandske Kolonier af den under 18de Januar 1894 affluttede, under D. D. her i Oversættelse kundgjorte Konvention om Udlevering af Forbrydere.

Oversættelse.

Da Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene og i hendes Navn Hendes Majestæt Dronning-Regentinden af Kongeriget Nederlandene have anset det for gavnligt at udvide den i Kjøbenhavn affluttede Konvention af 18de Januar 1894, betræffende gensidig Udlevering af Forbrydere, til de danske og de nederlandske Kolonier ved Hjælp af en Tillægskonvention, have de i dette Djemed udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. Baron Kjeld Thor Tage Otto Reedy-Thott, Hans Majestæts Udenrigsminister, Kommandør af Dannebrog og Dannebrogsmænd, og

Hendes Majestæt Dronning-Regentinden af Kongeriget Nederlandene:

Zontheer Rudolph August Alexander Eduard van Pestel, Dr. juris, Ridder af den nederlandske Løveorden, Storkors af Dannebrog etc. etc., Hendes Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt Kongen af Danmark, hvilke, efter gensidig Meddelelse af deres respektive Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende:

Artikel 1.

Bestemmelserne i Konventionen af 18de Januar 1894 ere anvendelige paa de to høje kontraherende Magters Kolonier og fremmede Besiddelser, men da disse Bestemmelser ere støttede paa Moderlandets Lovgivning, skulde de ikke fra nogen af de to Sider iagttages uden for saa vidt de ere forenelige med de i disse Kolonier og Besiddelser gældende Love.

Begæringen om Udlevering af en Forbryder, der er flygtet til en Koloni i Vestindien, kan ogsaa fremsættes umiddelbart af Guvernøren paa de dansk-vestindiske Øer

Nr. 12. Bekendtgørelse af 2den Juni om en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene affluttet Tillægskonvention angaaende Udvidelse til de danske og de nederlandske Kolonier af den under 18de Januar 1894 affluttede Konvention om Udlevering af Forbrydere.

Nr. 12. beina leið til hins landsstjórans, er í hlut á. Landsstjórar þessir geta þá annaðhvort leyft
2. júní. framsalið eða skýrt stjórnnum sínum frá málinu.

Í nýlendum fyrir utan Norðurlálfuna, skal frestur sá, er ákveðinn er í 10. gr. samningsins, vera sextíu dagar. 9. og 10. gr. samningsins gilda eigi að því er Ísland snertir.

2. gr.

Viðaukasamningur þessi öðlast ekki gildi fyr en á fjórða mánuði eptir að skipzt hefur verið á fullgildingarskjölum.

Viðaukasamningurinn heldur gildi sínu þangað til sex mánuðum eptir að önnurhvor stjórnin hefur sagt honum lausum. Segi önnurhvor stjórnin samning 18. janúar 1894 lausum, nemur sú uppsögn þó einnig viðaukasamninginn úr gildi.

Viðaukasamninginn skal fullgilda og fullgildingarskjölum skipzt á innan sex vikna eða fyr, ef unnt er.

Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir hvor um sig undirritað viðaukasamning þenna og sett innsigli sín undir.

Gjört í tveim frumritum í Kaupmannahöfn 2. júlí 1895.

Reedtz-Thott (undirr.).
(L. S.)

R. de Pestel (undirr.).
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt, og hefur samningurinn fullgiltur verið og fullgildingum skipzt á hjer í bæ 27. ágúst 1895.

Í stjórnarráði Íslands, 2. júní 1896.

J. Nellemann.

Olafur Halldórsson.

til Gubernørerne i Surinam og i Curaçao og ombendt. Disse Gubernører ere henrykt Nr. 12.
digede til enten at tilstaa Ubleveringen eller at indberette om Sagen til deres Regering. 2den
3uni.

Den i Artikel 10 omtalte Frist, efter hvis Udløb den foreløbigt fængslede sættes paa fri Fod, skal være paa trefindstyve Dage for de uden for Europa beliggende Kolonier. Artiklerne 9 og 10 ere ikke anvendelige med Hensyn til Island og ombendt.

Artikel 2.

Denne Tillægskonvention skal først træde i Kraft den 4de Maaned efter Ratifikationsakternes Udbæksling.

Den forbliver i Kraft indtil seks Maanedes efter, at en af de to Regeringer har afgivet en modsat Erklæring.

Dog skal den anses for opsigts ved det blotte Faktum, at Konventionen af 18de Januar 1894 maatte blive opsigts.

Den skal ratificeres, og Ratifikationerne skulle udbæksles i Løbet af seks Uger eller om muligt tidligere.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og paatrykt samme deres Segl.

Givet i dobbelt Udfærdigelse i Kjøbenhavn, den 2den Juni 1895.

(undert.) **Reedtz-Thott.** (undert.) **R. de Pestel.**
(L. S.) (L. S.)

Hvilket, efter at Tillægskonventionen er bleven ratificeret og Ratifikationerne under 27de August 1895 ere blevne udbækslede her i Staden, herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island den 2den Juni 1896.

J. Nellemann.

Olafur Halldórsson.